

[Justitsministeren]

I retsplejelovens § 108 fastsattes bl.a., at det er politiets opgave at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser. Varetagelsen af denne opgave har som bekendt haft til følge, at politiet inden for de seneste år har måttet udføre adskillige både vanskelige og ressourcerekrævende aktioner i forbindelse med de omtalte uroligheder især i København, men også i andre byer. Den ulovlige konflikt, der fandt sted i flere uger i vore havne, medførte, at der måtte sættes meget politi ind disse steder.

Det er vel ikke hensigtsmæssigt, at jeg her forsøger at skitsere, hvorledes sådanne aktioner rent faktisk gennemføres. Det er formentlig heller ikke meningen med forespørgslen. Den konkrete politiaktion må i hvert enkelt tilfælde udformes efter en vurdering, som den pågældende politimester, i København politidirektøren, foretager.

De hovedopgaver, regeringen og folkettinget skal varetage og har et ansvar for, er for det første at sikre, at de retsregler, vi har, er gode nok, og for det andet at sikre, at reglerne om fornødent også kan håndhæves på en tilstrækkelig effektiv måde. Det vil sige, at både regeringen og folkettinget i det retssamfund, vi har, må sørge for, at retsreglerne er udformet på en tydelig måde i 2 henseender: dels må der være klare retningslinjer for, hvilke handlinger samfundet ikke vil acceptere, og som håndhæves med straf, dels må de retshåndhævende myndigheder have klare retningslinjer for, hvorledes eller med hvilke midler samfundet ønsker at der kan reageres over for overtrædelser.

Særligt det sidstnævnte punkt har jo givet anledning til debat, idet det efter en højesteretskendelse i begyndelsen af dette år måtte konstateres, at der er behov for at ændre retsplejelovens regler om varetægtsfængsling netop på de områder, forespørgslen henviser til. Regeringen har derfor, som det er medlemmerne bekendt, besluttet at fremsætte et forslag til ændring af retsplejelovens varetægtsbestemmelser, sådan at der kan reageres med øjeblikkelig frihedsberøvelse over for personer, der f.eks. under uroligheder forøver vold mod sagesløse personer eller mod politiet. Den betænkning, der er kommet fra strafferetsplejeudvalget, er eller vil i dag blive delt ud til folketingets medlemmer.

Den anden hovedopgave, jeg nævnte, er regeringens og folketingets ansvar for at sikre, at de fastsatte retsregler, som folkettinget jo selv har ansvar for, også kan gennemføres og om fornødent håndhæves. Det er klart, at der her er tale om et sammensat problem. De fleste vil vel nok være enige med mig i, at bekæmpelse af kriminalitet er så sammensat et problem, at der skal sættes ind på flere områder, f.eks. over for ungdomsarbejdsløshed. Også den kriminalpræventive indsats, som ledes og koordineres af det kriminalpræventive råd, er af yderste vigtighed. Det er en indsats, som implicerer ikke blot politiet, men også en række myndigheder og organer, især i kommunernes social- og undervisningssektor, og det er en indsats, som må prioriteres meget højt.

Man vil sikkert også være enig med mig i, at meningen med at fastsætte retsregler må være, at samfundet også er indstillet på at sørge for, at reglernes overholdelse i givet fald gennemtvinges. Det har naturligvis direkte forbindelse med de ressourcer, der stilles til politiets rådighed.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at justitsministeriet i samarbejde med rigspolitichefen løbende vurderer kriminalitetsudviklingen på landsplan med henblik på at sikre en tilfredsstillende politimæssig betjening overalt i landet. Dette mål kan i dag ikke helt opfyldes til alle sider og overalt i landet. For at styrke den politimæssige betjening har ministeriet derfor ved skrivelse af 4. maj 1983 til finansudvalget meddelt, at regeringen har besluttet at søge bevilling til en væsentlig udvidelse af politistyrken. Politistyrken, der for tiden består af ca. 9.000 personer, forudsættes efter den gældende planlægning udvidet til 9.100 personer i 1983 og til 9.200 i 1984. Regeringen har besluttet at søge politistyrken udvidet med yderligere 550 i perioden 1984-87, således at styrken ved udgangen af 1987 vil være 750 personer større end i dag.

Jeg finder det dog væsentligt at påpege, at denne styrkeudvidelse ikke specielt skal ses som reaktion på den seneste tids BZ-uroligheder m.v. Det ville vist være at tillægge disse kræfter for stor betydning. Udvidelsen er primært begrundet i det mere langsigtede synspunkt, at politiets mandskabsstyrke og dets arbejdsbyrde, især kriminalitetsudviklingen, i de sidste 10-15 år har været 2 størrel-